

de tilstedeværende Forhold. Sagen har som den foreligger, og som den nu vil komme til at foreligge ved den Bevilling, der vil blive givet til at fortsætte Befræmningerne ved Hald i de to tilfældende Aar, en Historie, der er en Tradition, der har udviklet sig, der er Arealer, som tidligere have været vurderede, og som skulle omvurdes, og det er derfor af den allerhøieste Vigtighed, at der er Medlemmer tilstede, som kjende Gången tidligere, hvia man ikke vil, som den ærede Ordfører rigtig bemærkede, risikere at træffe Afgørelser, der kunne komme i en saa væsentlig Modstrid med, hvad der allerede foreligger, at det maaskee vistelig kan komme til at ryste Retssikkerheden med Hensyn til Rigtigheden af Afgørelsen af tidligere Sager ganske i samme Anledning. Men Continuiteten er af en anden Grund ogsaa meget vigtig, idet det nemlig maa antages, jeg tror det mindste, at det kan forventes, at det vil blive denne Commission, der vil komme til at aflevere de Arealer, hvorom der netop her er Tale. Vi have jo den høit ærede Ministers Udsagn for, at det er hans Afgt, naar to Aar ere gaaede, at andrage paa Bevilling til at flytte Leiren til et andet Sted, men ved en saadan Aflevering af Arealerne er det af den allerhøieste Vigtighed, at have Continuitet i den Commission, der skal aflevere dem, hvorved der maa finde en meget vigtig Vurdering Sted. — Jeg udelod af Betragtningen, da jeg omtalte Commissionen, foreløbig Formanden. Jeg har allerede gjort opmærksom paa i en enkelt Retning, hvor uheldig hans Stilling vil være, men den vil af en anden Grund ogsaa være meget uheldig, hvis det skal være en Mand, idnevnt af en saadan Autoritet, som her er foreslaaet. Der er nemlig en Ting, som er absolut nødvendig for Formanden i den her omtalte Commission, og det er den stadige Tilstedeværelse, men jeg veed næsten ikke, hvilken Mand Overretten skulde udvælge, der kunde være stadig tilstede, medmindre det maaskee skulde være et militært Medlem. Naar man veed, hvilken uhyre Mængde Andragender der daglig kan fremme ind til Formanden, som han har at ordne og expedere til Forhandling i Commissionen, forinden den kan træde sammen, og

naar man fjender det uhyre Apparat, det behøver sig, og man veed, hvor vigtig og hurtig Afgørelse er i disse Sager, idet en stor Deel af dem træffes ind i Høstens Tid, hvor Tropperne gaae over et Terrain, der den næste Dag er afhøftet, isaa at saadan Tid kommer til meget væsentlig Betragtning, og en hurtig Afgørelse maa finde Sted, for at komme til det rette Resultat, saa forekommer det mig at være en absolut nødvendig Betingelse, man maa stille til Formanden, at han altid kan være tilstede. Men hvem kan bedrive være tilstede til enhver Tid end netop den Mand, der hidtil saa godt har ledet disse Forretninger? — Jeg har bedt udtalt om Betænkningen, at i det foreliggende Tilfælde, da den hidtil værende Ordning ikke vides at have medført nogen Ulempe, finder jeg ingen Anledning til at fravige denne og foreslaaer derfor, at vende tilbage til Regeringens Udkast. Men dersom jeg ikke allerede har opholdt det ærede Thing for længe, vil jeg ogsaa tillade mig at udbede mig dets Opmærksomhed et lille Øjeblik, for blot at fremstille for det lidt af den Forretningsgang, som jeg tænker mig, og som det ligger klart for enhver, forekommer det mig, der seer paa Sagen, vil blive Folgen efter det Forslag, som er opstillet af Udvalgets Sleertal med Hensyn til Sammensætningen af denne Vurderingscommission. Naar det er saa vigtigt, at Forretningerne skyndsomt føres igennem, saa formaar jeg ikke at indsee, hvad end, at de 2 Advocater, som her opstilles istedetfor stemmeberettigede Medlemmer, vil forhale Tiden paa en overordentlig ubillig Maade baade for Statens Interesse og for de Erstatningsberettigedes Bedkommende. Den ærede Ordfører har i sin Udtalelse meget ufsælligt behandlet Hærens Officerer og givet en Charakteristik af, hvad man kunde vente af deres Optraeden under saadanne Forhold. Jeg skulde ganske vist ikke være kommen ind paa den Slags personlige Spørgsmaal, dersom det ikke var givet Anledning dertil, men det brænder ligesom den har bragt den ærede Ordfører over paa Mit, mig, over paa Hans. Det ligger jo saa naturligt for, at enhver synes bedst om det, han bevæger sig i tilbørlig dags. Jeg kan saagodt forstaa, at en saadan lille